

og Folketinget, og paa den anden Side staar et Landsting. Det er en politisk Stilling, som vi vistnok aldrig før have set i vort Land. Under lignende Forhold tidligere, naar Regering og Landsting stode sammen, vidste vi altid, hvad Skæbne der ventede Folketinget, thi Folketinget blev øjeblikkelig opløst, Medlemmerne skulde ud til Vælgerne for at høre deres Dom. Jeg ved ikke, om jeg maa tillade mig at give den højtærede Regering et Raad. Det skulde da være dette, nu at gøre Gengæld, prøve paa at opløse Landstinget, prøve paa at lade de gamle Landstingsherrer komme ud til Vælgerne og lade dem blive underkastede deres Dom. Jeg tror, at det vilde faa en stor Indflydelse paa hele den Stilling, de Herrer have indtaget, jeg tror, de vilde blive mere medgørlige og lettere at forhandle med, end det har vist sig under de langvarige Forhandlinger i Fællesudvalget. Jeg ved naturligvis ikke, om den høje Regering vil følge dette Raad, men jeg tror, at det vilde være et udmærket Middel til at dæmpe op mod den Uvmasjelse, Landstinget under disse Forhandlinger har vist over for Folketinget. I hvert Fald synes jeg, at der er ringe Grund til at ønske Krig over for Folketinget. Der er jo fra Folketingets Side gjort saa store Indrømmelser over for Landstinget, at det næsten grænser til Udmjælselse, men desuagtet se vi, at Landstinget vil Strid, at Landstinget søger ved disse to Indstillinger at faa sprængt Finansloven og muligvis derved Folket kastet ud i alvorlige Konflikter. Og hvad drejer Striden sig saa om? Finansielt set er det to højt ubetydelige Punkter, saa at der i Virkeligheden maa ligge noget andet bag ved denne mærkelige Stilling fra Landstingets Side. Naar vi se paa Sagen saaledes, kan mit Parti ikke stemme mod Folketingsindstillingen, fordi vi derved indirekte vilde komme til at støtte den krasseste Reaktion, som findes i vort Land. Paa den anden Side er det, som er foreslaaet fra Folketinget, af en saadan Bestaaffenhed, at vi heller ikke tør paatage os Ansvar for at stemme for det. Som Følge deraf maa vi vælge det tredje Alternativ: at undlade at stemme, og det agter Socialdemokratiet ved den forestaaende Afstemning at gøre.

Konseilspræsidenten (Kædø-Tjøtt):

Det er en højt ejendommeligt Stilling, som foreligger i dette Øjeblik. Resultatet af de meget lange Forhandlinger i Fællesudvalget er blevet, at der er fremkommet to Indstillinger, som ligge hinanden saa nær, at enhver udenforstaaende ganske sikkert ikke vilde kunne faa Øje paa, hvor Forfælden ligger

mellem dem. Jeg skal ikke her gaa ind paa en nærmere Forklaring heraf, thi det, som i dette Øjeblik foreligger mellem dette høje Ting og Regeringen, er jo Enighed om det Resultat, som vi begge ville naa til. Jeg ønsker dog at udtale mig om de to Punkter, som ligge imellem i de to Indstillinger, og hvorledes Regeringen har kunnet gaa til at acceptere disse, gaa til en Forstaaelse, en Overenskomst paa disse to Punkter, som Regeringen ved Forhandlingernes Begyndelse har modsat sig og foreslaaet det andet Ting at stemme ud. Paa Spørgsmaalet om Bernerkonferencen skal jeg ikke sige mange Ord, jeg har oftere talt om den her, og jeg indrømmer, at jeg ikke ser, at den er bleven meget nyttigere, siden jeg første Gang talte om den, men jeg har altid erklaaret, at jeg heller ikke ansaa den for egentlig skadelig. Jeg indrømmer, at der denne Gang er kommet et Moment frem, som ikke tidligere har været fremme i denne Sag. Det er, at hele Fredsbureauet har sat sig til Formaal at arbejde paa at indsamle Oplysninger, som kunde tjene til at udvikle og at fremme Voldgiftsbestræbelser, som maatte være oppe mellem de enkelte Stater, og alle vide vi jo, at vor Tid er opfyldt af saadanne forskellige Bestræbelser. Dette, at ordne de enkelte Tvistepunkter mellem Staterne ved en Voldgift, er just noget, som har almindelig europæisk Interesse. Der er altsaa kommet dette lille Moment mere frem, som kan tale for at give en saadan Bevilling, men jeg indrømmer, at for mit Vedkommende har der været en anden bestemmende Grund, idet jeg har ønsket ved denne Lejlighed at bringe et gammelt Tvistepunkt mellem Tingene ud af Dagsordenen. Da lignende Bevillinger i andre Retninger ere givne før, har jeg ment, at man, naar der var Lejlighed til for bestandig at bringe et saadant Tvistepunkt ud, som ikke gør Skade ved at bringes ud, skulde gøre dette i Fredens og den gode Forstaaelses Interesse. Jeg har en Gang sagt i et Udvalgsmøde — jeg har for Resten sagt det flere Gange — at for Tilfældet til Fredsbureauet i Bern skulde for mig en Finanslov ikke gaa i Stykker. Virkelig talt er det aldrig faldet mig ind, at det skulde komme til at staa saaledes, og jeg tror ikke, det er faldet noget Menneske ind, men jeg har sagt det, og jeg staar ved mit Ord.

Noget helt andet og meget alvorligere er naturligvis Spørgsmaalet om Rentensjættelserne. Ikke fordi det heller her drejer sig om store Summer — det hele drejer sig om to Summer paa 8,000 og 2,000 Kr. om Aaret — men naar jeg overhovedet for at